

LIX.

Forslag til Lov

om

Rentebevillinger.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 12. Marts 1912.*)

De i Lov af 6. April 1855 § 2 omhandlede Bevillinger til at svare højere Rente end 4 pCt. p. a., men ikke over 6 pCt. p. a., af Laan mod Sikkerhed i faste Ejendomme meddeles fremtidig af den Retsskriver, i hvis Jurisdiktion den pantsatte Ejendom er beliggende, i København af Chefen for vedkommende Brevskriverkontor.

Særlig Ansøgning om Rentebevilling behøves ikke og er stempelfri, hvis den anvendes. Begæring om Rentebevilling kan fremsættes mundtlig ved vedkommende Dokuments Indlevering til Tinglæsning, i selve Dokumentet eller ved en Paategning paa samme. Bevillingen meddeles derved, at vedkommende Embedsmand forsynes Obligationen med Paategning om, at Rentebevilling er meddelt, hvilken Paategning bliver at stemple til Beløb 1 Kr. undtagen paa Færøerne.

For saa vidt der ved samme Obligation gives Pant i Ejendomme, der ere beliggende under forskellige Jurisdiktioner, kan Bevillingen meddeles af den Myndighed, til hvem Dokumentet først indleveres til Tinglæsning.

Nægter Retsskriveren at meddele en begært Bevilling, kan Spørgsmaalet indbringes for vedkommende Overøvrighed, eventuelt for Indenrigsministeriet.

Naar den paagældende Obligation er indleveret til vedkommende Retsskriver (Chefen for vedkommende Brevskriverkontor), anses det ikke som Aager, at der i Tidsrummet fra Indleveringen indtil Bevillingens Meddelelse eller definitive Nægtelse er oppebaaret højere Rente end 4 pCt. p. a.

Ingen Obligation, hvorved der gives Pant i fast Ejendom, og hvori der betinges højere Rente end 4 pCt. p. a. og indtil 6 pCt. inkl., maa udleveres i tinglæst Stand, forinden fornøden Rentebevilling er meddelt og behørig stemplet.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1912.

Goos.

J. J. A. Nygart.

*) Se Tillæg C. Sp. 81, Tillæg B. Sp. 1677, Landstingstidenden: 1ste Behandling Sp. 413, 2den Behandling Sp. 869, 3die Behandling Sp. 873.